

Αιτήματα της προσφεύγουσα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, κατά την εφαρμογή της πρώτης δέσμης μέτρων για τις σιδηροδρομικές μεταφορές, η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και από τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ,

— να καταδικάσει Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η αυστριακή νομοθεσία δεν εξασφαλίζει την επιβαλλόμενη από την οδηγία ανεξαρτησία της επιχειρήσεως που εκμεταλλεύεται τις σιδηροδρομικές υποδομές στην Αυστρία.

Είναι, βεβαίως, νόμιμη η υφιστάμενη στην Αυστρία διάρθρωση, στο πλαίσιο της οποίας έχει συσταθεί εταιρία συμμετοχών περιλαμβανούσα, αφενός, την επιχείρηση που έχει αναλάβει την ουσιαστική εκμετάλλευση της σιδηροδρομικής υποδομής και, αφετέρου, την επιχείρηση που παρέχει σιδηροδρομικές υπηρεσίες. Πλην όμως, έπρεπε να εξασφαλιστεί ότι οι δύο αυτές επιχειρήσεις είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους από οικονομικής απόψεως.

Ειδικότερα, η εταιρία συμμετοχών δεν πρέπει να ασκεί τον παραμικρό έλεγχο επί της θυγατρικής που έχει αναλάβει την ουσιαστική εκμετάλλευση των σιδηροδρομικών υποδομών. Η ανεξαρτησία της επιχειρήσεως εκμετάλλευσως των σιδηροδρομικών υποδομών δεν ελέγχεται από ανεξάρτητη αρχή, οι δε ανταγωνιστές δεν έχουν δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής σε περίπτωση που ευνοϊκές μεταχειρίσεως άλλης συγκεκριμένης επιχειρήσεως.

Εξάλλου οι σχέσεις μεταξύ εταιρίας συμμετοχών και της θυγατρικής που έχει αναλάβει την ουσιαστική εκμετάλλευση των σιδηροδρομικών υποδομών δεν ρυθμίζονται επαρκώς από νομοθετικές ή συμβατικές διατάξεις.

Κατά την Επιτροπή, αμφιβολίες όσον αφορά την οικονομική ανεξαρτησία μεταξύ εταιρίας συμμετοχών και θυγατρικής προκαλούν και οι πολυάριθμοι μεταξύ τους δεσμοί όσον αφορά το προσωπικό και, ειδικότερα, το γεγονός ότι σε πολλές περιπτώσεις το ίδιο πρόσωπο κατέχει διευθυντική θέση σε αμφότερες τις εταιρίες. Θα έπρεπε να απαγορευθεί, επί ορισμένα έτη, στα διευθυντικά στελέχη της μιας επιχειρήσεως να ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στην άλλη επιχείρηση. Επιπλέον, ο διορισμός των διευθυντικών στελεχών της επιχειρήσεως που έχει αναλάβει την ουσιαστική εκμετάλλευση των σιδηροδρομικών υποδομών θα έπρεπε να γίνεται υπό την εποπτεία ανεξάρτητης αρχής.

Επιπλέον, είναι απαραίτητος ο διαχωρισμός, τόσο από πλευράς προσωπικού όσο και από πλευράς χώρων, των πληροφοριακών συστημάτων των δύο εταιριών, προς εξασφάλιση της απαιτούμενης ανεξαρτησίας της επιχειρήσεως που έχει αναλάβει την ουσιαστική εκμετάλλευση των σιδηροδρομικών υποδομών.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-565/10)

(2011/C 30/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia, Agents)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία

— παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι οικισμοί

— Chieti και Gissi (Abruzzo),

— Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Bianco, Cassano allo Ionio, Castrovillari Crotone, Santa Maria del Cedro, Gioia Tauro, Lamezia Terme, Melito di Porto Salvo, Mesoraca, Montebello Ionico, Montepaone, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rende, Rossano, Scalea, Sellia Marina, Soverato και Strongoli (Calabria),

— Afragola, Nola, Ariano Irpino, Avellino, Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Caserta, Mercato Sanseverino, Torre del Greco, Aversa, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Napoli Est, Napoli Nord, Napoli Ovest, Vico Equense, Salerno και Montesarchio (Campania),

— Cervignano del Friuli και Monfalcone (Friuli-Venezia Giulia),

— Frascati και Zagarolo (Lazio),

— Camisano, Genova, La Spezia, Riva Ligure, Sanremo και Ventimiglia (Liguria),

— Tolentino (Marche),

- Campobasso 1 και Isernia (Molise),
- Manduria, Porto Cesareo, Supersano και Traviano (Puglia),
- Follonica και Piombino (Toscana),
- Misterbianco + λοιποί, Paternò, Aci Catena, Adrano, Catania + λοιποί, Giarre-Mascalì-Riposto + λοιποί, Caltagirone, Aci Castello, Acireale + λοιποί, Belpasso, Biancavilla, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Caltanissetta-San Cataldo, Macchitella, Niscemi, Agrigento και περίχωρα, Favara, Palma di Montechiaro, Porto Empedocle, Sciacca, Cefalù, Carini + ASI Palermo, Monreale, Palermo + όμορες περιφέρειες, Santa Flavia, Augusta, Avola, Priolo Gargallo, Carlentini, Ragusa, Marina di Ragusa, Santa Croce Camerina, Vittoria, Scoglitti, Favignana, Marsala, Partanna 1 (Villa Ruggero), Capo d'Orlando, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Messina 1, Messina και Messina 6 (Sicilia),

με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 15 000 κατοίκων, οι οποίοι απορρίπτουν λύματα σε ύδατα που δεν θεωρούνται ως «ευαίσθητες περιοχές» κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ⁽¹⁾, διαθέτουν δίκτυα αποχέτευσης σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας αυτής,

- παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι οικισμοί
  - Gissi και Lanciano-Castel Frentano (Abruzzo),
  - Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Cassano allo Ionio, Castrovillari, Crotona, Melito di Porto Salvo, Montebello Ionico, Montepaone, Motta San Giovanni, Reggio Calabria και Rossano (Calabria),
  - Ariano Irpino, Avellino, Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Caserta, Aversa, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Napoli Nord και Vico Equense (Campania),
  - Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli-Venezia Giulia),
  - Zagarolo (Lazio),
  - Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Genova, Imperia, La Spezia, Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco και Riva Ligure (Liguria),
  - Campobasso 1 και Isernia (Molise),
  - Casamassima, Casarano, Manduria, Monte Sant'Angelo, Porto Cesareo, Salice Salentino, San Giovanni Rotondo, San Vito dei Normanni, Squinzano, Supersano και Vernole (Puglia),
  - Vicenza (Veneto),
  - Misterbianco + λοιποί, Scordia Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre Mascalì-Riposto + λοιποί, Caltagirone, Aci Castello, Bronte, Acireale +

λοιποί, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento και περίχωρα, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini + ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Rosolini, Pozzallo, Ragusa, Modica, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetro 1, Triscina Marinella, Trapani Erice (Casa santa), Favignana, Marsala, Mazara del Vallo, Partanna 1 (Villa Ruggero), Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina 1, Messina 6, Milazzo, Patti και Rometta (Sicilia),

με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 15 000 κατοίκων, οι οποίοι απορρίπτουν λύματα σε ύδατα που δεν θεωρούνται ως «ευαίσθητες περιοχές» κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, υποβάλουν τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα στην επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής,

- παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι σταθμοί επεξεργασίας αστικών λυμάτων, που κατασκευάζονται ώστε να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις των άρθρων 4 έως 7 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, λειτουργούν και συντηρούνται με τρόπο που να εξασφαλίζει επαρκείς αποδόσεις υπό όλες τις συνθήκες τοπικές κλιματικές συνθήκες, ενώ κατά τον σχεδιασμό λαμβάνονται παράλληλα υπόψη οι εποχιακές διακυμάνσεις του φορτίου, στους οικισμούς
  - Gissi και Lanciano Castel Frentano (Abruzzo),
  - Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Cassano allo Ionio, Castrovillari, Crotona, Melito di Porto Salvo, Montebello Ionico, Montepaone, Motta San Giovanni, Reggio Calabria και Rossano (Calabria),
  - Ariano Irpino, Avellino, Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Caserta, Aversa, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Napoli Nord και Vico Equense (Campania),
  - Trieste-Muggia San Dorligo (Friuli-Venezia Giulia),
  - Zagarolo (Lazio),
  - Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Genova, Imperia, La Spezia, Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco και Riva Ligure (Liguria),
  - Casamassima, Casarano, Manduria, Monte Sant'Angelo, Porto Cesareo, Salice Salentino, San Giovanni Rotondo, San Vito dei Normanni, Squinzano, Supersano και Vernole (Puglia),

- Vicenza (Veneto),
- Misterbianco + λοιποί, Scordia – Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascalì-Riposto + λοιποί, Caltagirone, Aci Castello, Bronte, Acireale + λοιποί, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento και περίχωρα, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini + ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Rosolini, Pozzallo, Ragusa, Modica, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castevetrano I, Triscina Marinella, Trapani-Erice (Casa santa), Favignana, Marsala, Mazara del Vallo, Partanna I (Villa Ruggero), Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina I, Messina 6, Milazzo, Patti και Rometta (Sicilia),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΒ, και από το άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας,

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στην η Ιταλία ότι, όσον αφορά ορισμένα τμήματα του εδάφους της, δεν μετέφερε ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

Η Επιτροπή διαπιστώνει, καταρχάς, διάφορες παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, και παράγραφος 2 της οδηγίας, βάσει του οποίου τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν τα αναγκαία μέτρα ώστε όλοι οι οικισμοί με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 15 000 κατοίκων να διαθέτουν, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, δίκτυα αποχέτευσης αστικών λυμάτων τα οποία να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος Ι, σημείο Α. Η υποχρέωση αυτή δεν τηρήθηκε σε διάφορους οικισμούς των περιοχών Abruzzo, Calabria, Campania, Friuli Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Molise, Puglia, Toscana και Sicilia, οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της επίμαχης διατάξεως.

Το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει, επιπλέον, στις παραγράφους 1 και 3, ότι, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, τα κράτη μέλη όφειλαν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε, για όλες τις απορριψίες λυμάτων από οικισμούς άνω των 15 000 κατοίκων, τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της εν λόγω οδηγίας. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η επίμαχη διάταξη δεν είχε τηρηθεί σε διάφορους οικισμούς των περιοχών Abruzzo, Calabria, Campania, Friuli Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Molise, Puglia, Veneto και Sicilia. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η μη τήρηση του άρθρου 4 της

οδηγίας συνεπαγόταν, επίσης, παράβαση του άρθρου 10 της οδηγίας, κατά το οποίο οι σταθμοί επεξεργασίας αστικών λυμάτων πρέπει να σχεδιάζονται, να κατασκευάζονται, να λειτουργούν και να συντηρούνται με τρόπο που να εξασφαλίζει επαρκείς αποδόσεις υπό όλες τις συνθήκες τοπικές κλιματικές συνθήκες της περιοχής στην οποία αυτοί βρίσκονται.

(¹) ΕΕ L 135, σ. 40.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-582/10)

(2011/C 30/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Yerrell και B. Schöfer)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου, για τις εσωτερικές μεταφορές επικινδυνών εμπορευμάτων (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2008/68/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2009.

(¹) ΕΕ L 260, σ. 13.

Διάταξη του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-383/08) (¹)

(2011/C 30/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 301 της 22.11.2008.